

138 Op zaterdag 20 april 1991 werd in de Aula van de VU officieel afscheid genomen van het VU-busje en daarmee van Vrouwen VU-Hulp in de oude opzet. De bijeenkomst was ook bedoeld om de vele vrijwilligsters, wier taak nu was beëindigd, nog eens te bedanken voor hun vaak jarenlange inzet. In haar toespraak verheelde mevrouw Koetsier niet dat het afscheid van het VU-busje voor velen het verbreken van een emotionele band betekende. De beslissing om een andere koers te gaan varen was echter onvermijdelijk geweest: 'Nieuwe vrijwilligsters om de bijdrage op te halen zijn bijna niet meer te vinden. Velen zijn op een zodanige leeftijd gekomen dat we geen beroep op haar inzet meer mogen doen. Wij hebben ook moeten constateren dat de toegepaste methode, waaraan wij gewend waren, jongeren nauwelijks meer aanspreekt.' Dankzij de reorganisatie kon het werk van Vrouwen VU-Hulp nu toch worden voortgezet: met het vertrouwde logo van de 'helpende handen', met girokaarten in plaats van het busje, met een nieuwe structuur waarin het Platform als bestuur zou optreden, en opnieuw met een eigen blad, *VUH-Nieuws*, dat informatie over de projecten zou geven. Daarmee was deze bijeenkomst niet alleen een afscheid, maar ook het begin van een nieuwe fase die, aldus de presidente, met vertrouwen kon worden tegemoet gezien.

In de jaren daarna zou blijken dat de reorganisatie van Vrouwen VU-Hulp zowel positieve als negatieve effecten had. Bij de keuze voor het derde scenario was er al rekening mee gehouden dat het aantal spaarsters door de overgang op acceptgiro's beduidend zou afnemen. Het is echter de vraag of men een zo sterke daling had voorzien als zich in de praktijk voordeed. Niet minder dan 18.000 spaarsters reageerden niet op de acceptgiro's en herinneringen, die hun in 1991 en 1992 werden toegezonden. Na zes vergeefse mailingen werd begin 1993 het besluit genomen deze categorie uit het bestand te verwijderen, waarmee het aantal spaarsters in één keer werd gereduceerd van ongeveer 41.000 tot 22.000. In de jaren daarna werd dezelfde lijn gevolgd en werden spaarsters die gedurende twee achtereenvolgende jaren niets hadden bijgedragen automatisch uitgeschreven.

Tegenover deze forse teruggang, die waarschijnlijk zonder reorganisatie ook was opgetreden, zij het geleidelijker en niet zo abrupt, stonden ook enkele pluspunten. Omdat de meest gemotiveerde spaar-